

Letem čarodějným světem

Krásné jarní počasí mne probralo ze zimní letargie, a proto jsem se rozhodla, že coby stará čarodějnice se ještě prolétnu po svém regionu a omrknu, jak mládež drží tradice. Blížila se Svatojakubská noc a na mnoha místech se to čarodějnicemi jen hemžilo. A jaké to bylo v mém rodišti ve Vidči?

Potěšilo mne, protože opět neklamalo. Na Sahaře se už odpoledne něco chystalo. Přípravné práce mne až tak nezajímaly, a tak jsem si chvilku schrupla na kraji lesa. Z příjemného odpočinku mne probrala hudba a štěbetání ze Sahary. Zvědavost mi nedala pokoj. Nastartovala jsem košťátko a hurá od lesa k Sahaře.

Tam už se producovalo množství lidí, někteří s pivem v ruce, na hřišti poskakovali a šermovali rukama klauni, kolem nich se motala spousta dětí, kousek od nich stála vatra, na níž se tyčila čarodějnice, všude plno balonků a bublinek, pobíhali tam malí hasiči a popojíždělo každou chvíli nějaké auto.

Pořád mi ale cosi chybělo... Lidí přišla na Saharu spousta, ale čarodějnic, těch bylo málo. Skotačily tam sice malé a mladé, ale kam se poděly ty staré, s kterými jsem se každý rok potkávala? Nebo že by od jistého věku už nebyl třeba kos-

tým? Po dlouhém pátrání jsem přece jen jednu našla a ta se pochlapila před všemi. Se svým kytaristou naučila malé pěknou písničku a vykouzlila plný kotel čarodějné směsi, kterou pak ochotně všem rozdávala. A byla fakt dobrá!

Z podvečerní idylly mne vytrhlo houkání hasičského auta a hořící domeček. To přijeli malí hasiči ukázat Sahaře plné diváků, jak rychle dokážou zlikvidovat požár. A povedlo se jim vše – od nahození motoru čerpadla až po uhašení ohně.

Veškeré to dění na Sahaře mne starušku tak unavilo, že už už jsem chtěla odletět, ale najednou jsem uslyšela první chytlavé tóny kapely Lososi a opět se mi zvedla nálada. Podupávala jsem spokojeně nožkou do taktu, když v tom jsem si všimla, že už hoří vatra a po čarodějnici na ní je veta. Dostala jsem strach, abych neskončila jako má starší kolegyně....

Tato čarodějnice se zúčastňuje videčských sletů pravidelně.

Nastartovala jsem na první šup už ojeté košťátko a v tu ránu jsem byla od Sahary na míle daleko. V mém starém pelišku jsem pak před usnutím své věrné kamarádce kryse Vasilise popovídala, jak se ve Vidči Svatojakubská noc opět povedla. Tak za rok zase na viděnou!

Čarodějnice Maršva

Malí hasiči předvedli, jak rychle dokážou zlikvidovat požár domečku.

Foto: Marcela Švajdová

Michaela Bařinová vystavuje kroje

V novojičinském návštěvnickém centru je mimo jiné vystaven i sváteční ženský valašský kroj z dílny Michaely Bařinové.

Návštěvnické centrum v Novém Jičíně se specializuje zejména na výstavu klobouků a na historii jejich technologické výroby. Autoři moderní expozice pamatovali při její tvorbě na různé doprovodné akce. Jejich hostem se letos na jaře stala Michaela Bařinová z Vidče, která v novojičinském návštěvnickém centru vystavuje valašské kroje. V minulých dnech si je se zájmem prohlédli i pražští novináři, účastníci presstripu na Novojičinsku. Zajímalo je, jak se videčská švadlena k této originální práci dostala.

„Kroje jsem začala šít tak trochu z nouze, když jsme s kamarády založili cimbálovku a neměli jsme se do čeho obléci,“ vzpomíná Michaela Bařinová. „Pustila jsem se s chutí do šití a vydrželo mi to dodnes. V současné době má náš folklorní soubor Solán zhruba 30 členů, takže o práci není nouze. Šiju i pro veřejnost, ale pouze na zakázku, protože mi jde o to, aby se z kroje určeného pro konkrétní příležitost, zasazeného do určité doby a sociální vrstvy, což mu

skýtá značnou rozmanitost, nestala pouze jakási konfekční uniforma v různých velikostech. Každý kroj, který vyrobím, je tedy originál a vypovídá hodně o vkusu svého majitele i o jeho znalostech a míře respektu k lidové tradici.“

Dosud nejvýznamnější část kroje, na níž videčská švadlena pracovala, byly rukávce zhotovené tradiční zuberskou výšivkou na bílém batistu. Této zakázce pro nevěstu věnovala přes 200 hodin.

Michaela Bařinová kroje také opravuje. To však bývá obvykle pracnější než ušití nového kroje, proto má cenu renovovat pouze vzácné nebo památné kusy, které následně slouží víceméně jako dekorace a mohou se použít právě třeba na výstavě.

Text a foto: MTA

☎ 571 655 010
www.vidce.cz

